

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๖ : ศึกษากรณีโรงเรียน อนุบาลหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต ๔ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอน (Pretest-Posttest)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

$\sum x$

แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ข้อมูลแต่ละจำนวน

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลในชุดนั้น

n แทน จำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{d}$ แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่าง

แทน ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่

Sd แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่าง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างนับเป็นคู่

๔.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓,๔,๕ และ ๖

ตารางที่ ๔.๑ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓,๔,๕ และ ๖

นักเรียน	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๕๐	๑๒.๔๖๐	๕.๕๘๑	๒๖.๔๔๐	๗.๐๓๕	๒๗.๗๒๓	๐.๐๐๐
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๕๐	๑๔.๖๒๐	๕.๔๓๕	๒๕.๖๘๐	๕.๕๑๘	๒๖.๗๑๑	๐.๐๐๐
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๕๐	๑๖.๔๐๐	๕.๘๘๖	๓๑.๓๘๐	๕.๐๕๕	๒๓.๘๘๖	๐.๐๐๐
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๐	๑๗.๖๘๐	๖.๔๑๔	๓๒.๓๘๐	๕.๖๐๕	๑๕.๖๘๕	๐.๐๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓,๔,๕ และ ๖ หลังการเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓,๔,๕ และ ๖ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

**๔.๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓,๔,๕ และ ๖ โดยการจำแนกชั้นเรียน**

ตารางที่ ๔.๒ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	๕๐	๑๒.๔๖๐	๕.๕๘๑		
หลังเรียน	๕๐	๒๖.๔๔๐	๓.๐๓๕	๒๐.๓๒๓	๐.๐๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
พระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ก่อนการเรียนเท่ากับ ๑๒.๔๖๐ หลังการเรียนเท่ากับ ๒๖.๔๕๐ และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อน
การเรียนเท่ากับ ๕.๕๘๑ หลังการเรียนเท่ากับ ๓.๐๓๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ ๔.๓ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	๕๐	๑๔.๖๒๐	๕.๔๓๕		
หลังเรียน	๕๐	๒๕.๖๘๐	๕.๔๑๘	๒๖.๓๑๑	๐.๐๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
พระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ก่อนการเรียนเท่ากับ ๑๔.๖๒๐ หลังการเรียนเท่ากับ ๒๕.๖๘๐ และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อน
การเรียนเท่ากับ ๕.๔๓๕ หลังการเรียนเท่ากับ ๕.๔๑๘ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ ๔.๔ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	๕๐	๑๖.๔๐๐	๕.๘๘๖		
หลังเรียน	๕๐	๓๑.๗๘๐	๕.๐๕๕	๒๓.๘๘๖	๐.๐๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ก่อนการเรียนเท่ากับ ๑๖.๔๐๐ หลังการเรียนเท่ากับ ๓๑.๗๘๐ และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการเรียนเท่ากับ ๕.๘๘๖ หลังการเรียนเท่ากับ ๕.๐๕๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ ๔.๕ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	๕๐	๑๗.๖๘๐	๖.๔๑๔		
หลังเรียน	๕๐	๓๒.๓๘๐	๕.๖๐๕	๑๕.๖๘๕	๐.๐๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ก่อนการเรียนเท่ากับ ๑๗.๖๘๐ หลังการเรียนเท่ากับ ๓๒.๓๘๐ และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการเรียนเท่ากับ ๖.๔๑๔ หลังการเรียนเท่ากับ ๕.๖๐๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๔.๓ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้尼ทานชาดกประกอบการสอน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓,๔,๕ และ ๖ โดยการจำแนกรายด้าน

ตารางที่ ๔.๖ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาโดยการใช้尼ทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยการจำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
๑.ด้านความกตัญญู	๕๐	๒.๓๖๐	๑.๓๕๑	๔.๔๘๐	๑.๘๕๐	๕.๕๒๘	๐.๐๐๐
๒.ด้านการคบเพื่อน	๕๐	๒.๐๔๐	๑.๐๒๕	๔.๘๘๐	๑.๕๖๐	๑๓.๑๒๔	๐.๐๐๐
๓.ด้านความพอใจ							
ในตนเอง	๕๐	๒.๕๐๐	๑.๔๓๔	๕.๕๒๐	๑.๘๔๓	๑๒.๕๕๐	๐.๐๐๐
๔.ด้านความขยัน							
หมั่นเพียร	๕๐	๒.๓๒๐	๒.๐๕๐	๕.๕๔๐	๒.๑๘๓	๑๐.๐๓๘	๐.๐๐๐
๕.ด้านปิยวาจา	๕๐	๒.๘๔๐	๑.๘๔๔	๕.๓๐๐	๒.๐๘๒	๑๑.๒๖๑	๐.๐๐๐
รวม	—	๑๒.๔๖๐	๓.๓๘๘	๒๖.๔๔๐	๕.๔๘๑	—	—

จากตารางที่ ๔.๖ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้尼ทานชาดก

ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยการจำแนกรายด้านดังนี้

๑. ด้านความกตัญญู คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๓๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๕๑ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๔.๔๘๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๘๕๐ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้尼ทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านความกตัญญูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒. ด้านการคบเพื่อน คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๐๔๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๐๒๕ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๔.๘๘๐ และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๖๐ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้ิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านการคบเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๓. ด้านความพอใจในตนเอง คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๕๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๔๗๔ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๕๒๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๘๔๓ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้ิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านความพอใจในตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๔. ด้านความขยันหมั่นเพียร คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๗๒๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๐๕๐ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๕๔๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๑๘๗ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้ิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านความขยันหมั่นเพียร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๕. ด้านปียวาจา คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๘๔๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๘๔๔ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๗๐๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๐๘๒ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้ิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ด้านปียวาจามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ ๔.๖ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาโดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยการจำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
๑.ด้านความกตัญญู	๕๐	๒.๖๔๐	๑.๔๖๐	๔.๔๘๐	๑.๔๔๗	๑๐.๕๗๗	๐.๐๐๐
๒.ด้านการคบเพื่อน	๕๐	๒.๓๖๐	๑.๕๗๔	๕.๕๖๐	๑.๔๔๕	๒๐.๑๑๖	๐.๐๐๐
๓.ด้านความพอใจในตนเอง	๕๐	๒.๕๐๐	๑.๖๕๓	๖.๒๘๐	๑.๔๑๔	๑๔.๕๑๗	๐.๐๐๐
๔.ด้านความขยันหมั่นเพียร	๕๐	๓.๖๐๐	๑.๗๕๕	๖.๓๐๐	๑.๘๒๑	๕.๕๔๗	๐.๐๐๐
๕.ด้านปิยวาจา	๕๐	๓.๐๖๐	๑.๘๗๘	๖.๗๐๐	๑.๓๒๘	๑๓.๘๓๘	๐.๐๐๐
รวม	—	๑๔.๖๒	๘.๔๐๗	๓.๔๕๕	๓.๔๕๕	—	—

จากตารางที่ ๔.๖ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยการจำแนกรายด้านดังนี้

๑. ด้านความกตัญญู คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๖๔๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๔๖๐ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๔.๔๘๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๔๔๗ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้านความกตัญญูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒. ด้านการคบเพื่อน คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๓๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๗๔ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๕๖๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๔๔๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้านการคบเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๓. ด้านความพอใจในตนเอง คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๕๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๕๓ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๒๘๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๔๑๔ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้านความพอใจในตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๔. ด้านความขยันหมั่นเพียร คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๓.๖๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๗๕๕ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๓๐๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๘๒๑ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้านความขยันหมั่นเพียร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๕. ด้านปียวาจา คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๓.๐๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๘๗๘ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๗๐๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๒๘ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ด้านปียวาจามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ ๔.๘ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาโดยใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยการจำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
๑.ด้านความกตัญญู	๕๐	๓.๑๐๐	๑.๔๖๐	๔.๗๐๐	๑.๖๐๖	๑๔.๕๗๒	๐.๐๐๐
๒.ด้านการคบเพื่อน	๕๐	๒.๖๐๐	๑.๒๔๕	๕.๕๒๐	๑.๐๒๖	๑๗.๔๓๑	๐.๐๐๐
๓.ด้านความพอใจ							
ในตนเอง	๕๐	๒.๘๐๐	๑.๕๕๘	๖.๔๖๐	๑.๖๑๘	๑๔.๒๖๘	๐.๐๐๐
๔.ด้านความขยัน							
หมั่นเพียร	๕๐	๓.๓๒๐	๒.๑๖๑	๖.๘๔๐	๑.๕๑๖	๑๑.๗๓๔	๐.๐๐๐
๕.ด้านปิยวาจา	๕๐	๔.๓๖๐	๒.๐๕๗	๖.๗๘๐	๑.๓๒๕	๕.๔๖๔	๐.๐๐๐
รวม	—	๑๖.๔๐๐	๘.๕๒๑	๓๑.๗๘๐	๗.๐๕๕	—	—

จากตารางที่ ๔.๘ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยการจำแนกรายด้านดังนี้

๑. ด้านความกตัญญู คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๓.๑๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ ๑.๔๖๐ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๔.๗๐๐ และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๐๖
ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดย
การใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้านความกตัญญูมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒. ด้านการคบเพื่อน คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๖๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๒๔๕ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๕๒๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๐๒๖ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้านการคบเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๓. ด้านความพอใจในตนเอง คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๘๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๕๘ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๔๖๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๑๘ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้านความพอใจในตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๔. ด้านความขยันหมั่นเพียร คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๓.๓๒๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๑๖๑ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๘๔๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๑๖ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้านความขยันหมั่นเพียร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๕. ด้านปียวาจา คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๔.๓๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๐๕๑ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๗๘๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๒๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ด้านปียวาจามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ ๔.๕ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาโดยใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยการจำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	Sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
๑.ด้านความกตัญญู	๕๐	๓.๑๐๐	๑.๔๖๐	๕.๗๐๐	๑.๖๐๖	๑๐.๘๕๓	๐.๐๐๐
๒.ด้านการคบเพื่อน	๕๐	๒.๖๐๐	๑.๒๔๕	๕.๕๒๐	๑.๐๒๖	๑๕.๔๔๔	๐.๐๐๐
๓.ด้านความพอใจ							
ในตนเอง	๕๐	๒.๘๐๐	๑.๕๕๘	๖.๔๖๐	๑.๖๑๘	๑๓.๖๕๕	๐.๐๐๐
๔.ด้านความขยัน							
หมั่นเพียร	๕๐	๓.๓๒๐	๒.๑๖๑	๖.๘๔๐	๑.๕๑๖	๕.๗๗๗	๐.๐๐๐
๕.ด้านปิยวาจา	๕๐	๔.๓๖๐	๒.๐๕๗	๖.๗๘๐	๑.๓๒๕	๑๒.๒๕๕	๐.๐๐๐
รวม	—	๑๗.๖๘๐	๘.๕๒๑	๓๒.๓๘๐	๗.๐๕๕	—	—

จากตารางที่ ๔.๕ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยใช้นิทานชาดก
ประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยการจำแนกรายด้านดังนี้

๑. ด้านความกตัญญู คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๓.๑๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ ๑.๔๖๐ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๗๐๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๐๖
ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดย
การใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้านความกตัญญูมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒. ด้านการคบเพื่อน คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๖๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๒๔๕ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๕.๕๒๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๐๒๖ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้านการคบเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๓. ด้านความพอใจในตนเอง คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๒.๘๐๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๕๘ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๔๖๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๖๑๘ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้านความพอใจในตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๔. ด้านความขยันหมั่นเพียร คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๓.๓๒๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๑๖๑ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๘๔๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๑๖ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้านความขยันหมั่นเพียร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๕. ด้านปียวาจา คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนเท่ากับ ๔.๓๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๐๕๗ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ ๖.๗๘๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๒๕ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แสดงว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา โดยการใช้นิทานชาดกประกอบการสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ด้านปียวาจามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น